

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 3. aprīlī *

Apelācijas sūdzība — Finanšu nozare — Nopietns traucējums dalībvalsts tautsaimniecībai — Valsts atbalsts banku grupai — Forma — Kapitālieguldījums pārstrukturēšanas plānā — Lēmums — Atbalsta saderība ar kopējo tirgu — Nosacījumi — Atbalsta atmaksas nosacījumu grozījumi — Privātā ieguldītāja kritērijs

Lieta C-224/12 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2012. gada 11. maijā iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv *L. Flynn*, *S. Noë* un *H. van Vliet*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. de Ree* un *C. Wissels*, kā arī *J. Langer*, pārstāvji, kam palīdz *P. Glazener, advocaat*,

ING Groep NV, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv *O. W. Brouwer* un *J. Blockx, advocaten*, kā arī *M. O'Regan, solicitor*,

prasītājas pirmajā instancē,

De Nederlandsche Bank NV, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv *S. Verschuur*, un *H. Gornall advocaten*, kā arī *M. Petite*, advokāts,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *R. Silva de Lapuerta* [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši *Ž. L. da Krušs Vilasa* [*J. L. da Cruz Vilaça*] (referents), *Dž. Arestis* [*G. Arestis*], *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichot*] un *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadjiev*],

ģenerālvokāte *E. Šarpstone* [*E. Sharpston*],

sekretāre *M. Ferreira* [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 26. septembra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valodas – holandiešu un angļu.

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2013. gada 19. decembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 2. marta spriedumu apvienotajās lietās T-29/10 un T-33/10 Nīderlande un *ING Groep*/Komisija (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru pēdējā minētā ir apmierinājusi prasības daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 18. novembra Lēmumu 2010/608/EK par valsts atbalstu C 10/09 (ex N 138/09), ko Nīderlandes Karaliste piešķīra *ING* nelikvīdo aktīvu atbalsta mehānismam un pārstrukturēšanas plānam (OV 2010, L 274, 139. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 *ING Groep NV* (turpmāk tekstā – “*ING*”) ir finanšu iestāde, kuras juridiskā adrese ir Amsterdamā (Nīderlande) un kura sniedz banku, investīciju, dzīvības apdrošināšanas un pensiju pakalpojumus privātpersonām, sabiedrībām un institucionālajiem klientiem vairāk nekā 40 valstīs. *ING* pilnībā kontrolē *ING Bank NV* un *ING Verzekeringen NV*, divus meitasuzņēmumus, kas savukārt kontrolē *ING* meitasuzņēmumus attiecīgi banku un apdrošināšanas jomā.
- 3 Pasaules finanšu krīzes dēļ, kas sākās 2007. gadā un kas būtiski pastiprinājās nākamā gada laikā, Nīderlandes Karaliste īstenoja dažādus atbalsta pasākumus *ING* labā, no kuriem divi it īpaši ir būtiski šajā pārsūdzībā.
- 4 Pirmais atbalsta pasākums bija kapitāla palielināšana, izdodot 1 miljardu *ING* vērtspapīru – kuri nepiešķir ne balsstiesības, ne tiesības uz dividendēm un kuri pilnībā pieder Nīderlandes Karalistei – par izdošanas cenu EUR 10 par vērtspapīru. Šis darījums ļāva *ING* palielināt savu pamatkapitālu, sauktu par “Core Tier 1” (1. kategorija), par EUR 10 miljardiem. Pamatojoties uz atmaksāšanas nosacījumiem, kas ietverti nolīgumā par kapitāla parakstīšanu, kurš šajā ziņā ir noslēgts starp Nīderlandes Karalisti un *ING*, vērtspapīri pēc *ING* iniciatīvas ir vai nu jāatpērk par EUR 15 par vērtspapīru (kas ir 50 % atpirkšanas prēmija salīdzinājumā ar emisijas cenu), vai pēc trīs gadiem ir jākonvertē parastajās akcijās. Ja *ING* izvēlētos konversijas iespēju, Nīderlandes iestādēm tomēr būtu iespēja izvēlēties alternatīvo *ING* vērtspapīru atpirkšanu par EUR 10 par vērtspapīru, pieskaitot procentus. Kupona izmaksas Nīderlandes Karalistei būtu jāveic vienīgi tad, ja *ING* maksātu dividendes par parastajām akcijām.
- 5 Otrais atbalsta pasākums bija naudas plūsmas apmaiņas pasākums attiecībā uz samazināto vērtību aktīviem saistībā ar vērtspapīru portfeli, kas balstās uz iedzīvotāju hipotekārajiem kredītiem, kuri piešķirti Amerikas Savienotajās Valstīs un kuru vērtība ir ievērojami kritusies.
- 6 2008. gada 22. oktobrī Nīderlandes Karaliste paziņoja Komisijai par pirmo atbalsta pasākumu, un *ING* kapitāla palielināšana notika 2008. gada 11. novembrī.
- 7 2008. gada 12. novembrī Komisija pieņēma Lēmumu C(2008) 6936 lietā Nr. 528/08 par atbalstu, ko Nīderlandes Karaliste piešķīrusi *ING* (turpmāk tekstā – “sākotnējais lēmums”). Šajā lēmumā tā ir norādījusi, ka šis dalībvalsts veiktajai *ING* vērtspapīru iegādei bija atbalsta iezīmes EKL 87. panta 1. punkta izpratnē. Tomēr Komisija ir norādījusi, ka šis pasākums atbilst kopējam tirgum EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē, jo tā mērķis bija novērst nopietnu traucējumu dalībvalsts tautsaimniecībā, kas radies pasaules finanšu krīzes dēļ. Tāpēc tā apstiprināja minēto pasākumu uz

sešiem mēnešiem. Tāpat Komisija precizēja, ka, ja Nīderlandes iestādes šo sešu mēnešu laikā iesniegs ticamu plānu (turpmāk tekstā – “pārstrukturēšanas plāns”), tad sākotnējā lēmuma spēkā esamība tiksot automātiski pagarināta līdz brīdim, kad tā pieņems lēmumu par šo plānu.

- 8 2009. gada 4. martā Nīderlande paziņoja Komisijai par otro atbalsta pasākumu.
- 9 Ar 2009. gada 31. marta vēstuli Komisija Nīderlandes Karalistei paziņoja savu lēmumu sākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru (OV C 158, 13. lpp.), jo tai bija šaubas, vai pasākuma par samazinātās vērtības aktīviem noteikti aspekti ir saderīgi ar Komisijas paziņojumu par samazinātās vērtības aktīviem piemērojamo režīmu Kopienas banku nozarē (OV 2009, C 72, 1. lpp.). Tomēr ar šo lēmumu tā atļāva šo pasākumu uz sešu mēnešu periodu. Tajā bija minēts, ka Nīderlandes atbildīgās iestādes apņemas pārstrukturēšanas plānā, kas tām jāiesniedz saskaņā ar sākotnējo plānu, iekļaut samazinātās vērtības aktīvu glābšanas pasākumu.
- 10 2009. gada 12. maijā Nīderlandes Karaliste izklāstīja Komisijai *ING* pārstrukturēšanas plānu. Pēc vairāku mēnešu ilgām diskusijām šī dalībvalsts 2009. gada 22. oktobrī iesniedza Komisijai pārskatītu pārstrukturēšanas plānu, kurā it īpaši bija iekļauts grozījums par 2008. gada 11. novembrī Nīderlandes Karalistes veiktā kapitālieguldījuma atmaksas nosacījumiem (turpmāk tekstā – “kapitālieguldījums”).
- 11 Komisija 2009. gada 18. novembrī pieņēma apstrīdēto lēmumu.
- 12 Apstrīdētā lēmuma 34. apsvērumā, kas ir daļa no lēmuma 2. punkta “Faktu apraksts”, Komisija izklāsta atmaksāšanas nosacījumu grozījumu šādi:

“Saistībā ar pārstrukturēšanas plānu Nīderlande ir iesniegusi grozījumus nolīgumā ar *ING* par garantētā 1. līmeņa vērtspapīru atmaksu. Saskaņā ar grozījumiem nosacījumiem *ING* var atpirkt līdz 50 % no 1. līmeņa pamatkapitāla par vērtspapīru emisijas cenu ([EUR] 10), kam pieskaitīti uzkrātie procenti attiecībā uz 8,5 % ikgadējo kuponu (apmēram [EUR] 253 miljoni), plus pirmstermiņa atmaksas soda nauda, ja *ING* akciju tirdzniecības cena pārsniedz [EUR] 10. Pirmstermiņa atmaksas soda nauda palielinās līdz ar *ING* akciju cenu. Lai aprēķinātu pirmstermiņa atmaksas prēmiju, akciju cenu pieaugums ir ierobežots ar [EUR] 12,45. Šajā līmenī soda nauda ir 13 % gadā. Pirmstermiņa atmaksas sods varētu sasniegt ne vairāk kā EUR 705 miljonus, pieņemot, ka [EUR] 5 miljardi tiek atmaksāti pēc 400 dienām no emisijas dienas. Turklāt soda naudas prēmijas minimālā summa ir [EUR] 340 miljoni, nodrošinot minimālo iekšējo peļņas normu Nīderlandei 15 %. Citiem vārdiem sakot, uzskatot, ka *ING* parasti būtu jāmaksā [EUR] 2,5 miljardi atmaksas prēmija, šis grozījums radītu papildu ieguvumus *ING* no [EUR] 1,79 līdz [EUR] 2,2 miljardiem atkarībā no *ING* akciju tirgus cenas [..].”

- 13 Pēc tam, kad apstrīdētā lēmuma 98. punktā Komisija bija secinājusi, ka šie atmaksas nosacījumu grozījumi attiecībā uz kapitāla ieguldījumu rada “papildu atbalstu apmēram EUR 2 miljardu apmērā”, tā arī šī lēmuma 157. apsvērumā norādīja, ka minētie papildu atbalsta pasākumi ir jāatzīst par saderīgiem ar kopējo tirgu saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu.
- 14 Tādējādi apstrīdētā lēmuma 2. pantā ir paredzēts:

“Pārstrukturēšanas atbalsts, ko Nīderlande nodrošina *ING*, uzskatāms par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

Atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, ievērojot saistības, kas izklāstītas II pielikumā.

Bilances palielināšanas pagaidu ierobežojums, kas izklāstīts [sākotnējā] lēmumā, tiek atcelts.”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un apstrīdētais spriedums

- 15 Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2010. gada 28. janvārī, Nīderlandes Karaliste un *ING* cēla savas prasības lietā T-29/10 un lietā T-33/10.
- 16 Ar Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 15. marta rīkojumu lietas T-29/10 un T-33/10 tika apvienotas rakstveida procesam, mutvārdu procesam un spriedumam.
- 17 Ar 2010. gada 14. jūlija rīkojumu Vispārējā tiesa atļāva *Nederlandsche Bank NV* (turpmāk tekstā – “*DNB*”) iestāties lietā *ING* izvirzīto prasījumu atbalstam.
- 18 Ar apstrīdēto spriedumu Vispārējā tiesa atbalstīja trīs Nīderlandes Karalistes izvirzītos pamatus un pirmo *ING* izvirzīto pamatu. Tādējādi tā atcēla apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmo un otro daļu, kā arī tā II pielikumu.
- 19 Izskatot šos pamatus, Vispārējā tiesa it īpaši norāda, ka Komisija nevarēja izvairīties no pienākuma izvērtēt atmaksāšanas nosacījumu grozījuma ekonomisko racionalitāti saskaņā ar privātā ieguldītāja principu, pamatojoties vienīgi uz to, ka kapitāla ieguldījums, kurš jāatmaksā, jau pats par sevi ir valsts atbalsts.

Attīstība pēc apstrīdētā lēmuma pasludināšanas

- 20 Ņemot vērā apstrīdēto spriedumu, Komisija 2012. gada 11. maijā pieņēma Lēmumu C(2012) 3150, galīgā redakcija – Valsts atbalsts SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 un ex N 528/2008) – Nīderlande/*ING* – pārstrukturēšanas atbalsts (turpmāk tekstā – “jaunais lēmums”). Šajā lēmumā Komisija pārskatīja kapitālieguldījuma atmaksas nosacījumu grozījumus, piemērojot privātā ieguldītāja kritēriju, un nolēma, ka privātais tirgus investors šiem jaunajiem nosacījumiem nebūtu piekritis. Tāpēc Komisija secināja, ka šie grozījumi bija valsts atbalsts, bet, ņemot vērā noteiktas Nīderlandes piedāvātās saistības, attiecīgais atbalsts bija saderīgs ar iekšējo tirgu.
- 21 Ar divām prasībām, kas celtas Vispārējā tiesā 2012. gada 23. jūlijā (lietas T-325/12 un T-332/12), gan Nīderlandes Karaliste, gan *ING* prasīja atcelt jauno lēmumu, tostarp pamatojoties uz to, ka Komisija bija kļūdušies, piemērojot privātā ieguldītāja kritēriju. Tomēr minētie pieteikumi tika vēlāk atsaukti un ar Vispārējās tiesas 2012. gada 6. decembra rīkojumu lietas T-325/12 un T-332/12 Nīderlande un *ING Groep*/Komisija no Vispārējās tiesas reģistra tika dzēstas.
- 22 Līdz ar to jaunais lēmums kļuva galīgs.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 23 Komisija savā apelācijas sūdzībā lūdz Tiesu:
- pirmkārt, atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt prasījumu daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest Nīderlandes Karalistei un *ING* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
  - pakārtoti – atcelt apstrīdēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā atkārtoti izskatītu *ING* lietā T-33/10 izvirzīto otro un trešo pamatu, kā arī atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu abās instancēs un
  - papildus pakārtoti – atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta trešo daļu un piespriest Nīderlandes Karalistei un *ING* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas tiesvedībā.

24 Nīderlandes Karaliste lūdz Tiesu:

- pirmkārt, noraidīt visus Komisijas izvirzītos pamatus, kā arī piespriest tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un
- pakārtoti gadījumā, ja Tiesa atbalstītu vienu vai vairākus no Komisijas izvirzītajiem pamatiem un atceltu apstrīdēto spriedumu, atdot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

25 *ING* lūdz Tiesu:

- atzīt, ka apelācijas sūdzība norādītajos punktos ir nepieņemama un/vai daļēji neefektīva;
- pakārtoti, ciktāl apelācijas sūdzība tiktu atzīta par pieņemamu un tādu, kurai ir ietekme, noraidīt to pilnībā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan apelācijas tiesvedībā, gan tiesvedībā Vispārējā tiesā, un
- papildus pakārtoti, ciktāl Tiesa atzītu apelācijas sūdzību un pilnībā vai daļēji atceltu apstrīdēto spriedumu, atdot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un atlikt lēmumu pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem pirmajā un apelācijas instancē.

26 *DNB* lūdz Tiesu noraidīt pirmo un ceturto pamatu Komisijas apelācijas sūdzībā.

Par apelācijas sūdzību

Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies, nolemjot, ka privātā ieguldītāja kritērijs bija piemērojams valsts atbalsta atmaksas nosacījumu grozījumiem

Lietas dalībnieku argumenti

- 27 Komisija apgalvo, ka valsts pārvaldes iestāžu rīcībai privātā ieguldītāja kritēriju ir atbilstoši piemērot tikai tad, ja tās atrodas situācijā, kas ir līdzvērtīga tai, kādā var atrasties privātie uzņēmēji. Tomēr privātais ieguldītājs nekad nevarētu atrasties situācijā, kurā viņš sniegtu valsts atbalstu *ING*.
- 28 Nīderlandes Karaliste, *ING* un *DNB* uzskata, ka pirmais pamats nav pamatots. It īpaši tās ir norādījušas, ka Komisija ir kļūdaini uzskatījusi, ka fakts, ka kapitālieguldījums bija atbalsta pasākums, ko piešķir šī dalībvalsts, īstenojot valsts varu, nozīmē, ka jebkura cita Nīderlandes Karalistes darbība attiecībā uz šo ieguldījumu vairs nevar tikt izvērtēta, piemērojot privātā ieguldītāja kritēriju.

Tiesas vērtējums

- 29 Vispirms ir jānorāda, ka debates Vispārējā tiesā neattiecas uz faktisko privātā ieguldītāja kritērija piemērošanu kapitālieguldījuma atmaksas nosacījumu grozījumiem, bet gan uz šī kritērija piemērojamību.
- 30 Saistībā ar minēto ir jānorāda, ka Tiesas 2012. gada 5. jūnija sprieduma C-124/10 P Komisija/*EDF* 92. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka, ņemot vērā EKL 87. panta 1. punkta un privātā ieguldītāja kritērija mērķus, ekonomiska priekšrocība, pat ja tā ir piešķirta no nodokļu līdzekļiem, ir jānovērtē, it īpaši

ņemot vērā privātā ieguldītāja kritēriju, ja konkrētajā gadījumā nepieciešamā visaptverošā novērtējuma beigās tiek noskaidrots, ka attiecīgā dalībvalsts, lai gan tā ir izmantojusi šādus valsts varas rīcībā esošus līdzekļus, tomēr ir piešķirusi minēto priekšrocību tai piederoša uzņēmuma akcionāres statusā.

- 31 No minētā izriet, ka privātā ieguldītāja kritērija piemērojamība valsts intervencei ir atkarīga nevis no tā, kādā veidā šī priekšrocība tika piešķirta, bet no šīs intervences kvalificēšanas par lēmumu, ko pieņēmis attiecīgā uzņēmuma akcionārs.
- 32 Turklāt šis kritērijs ir viens no faktoriem, kas Komisijai ir jāņem vērā, lai konstatētu atbalsta esamību, un tādējādi tas nav izņēmums, kas būtu piemērojams tikai pēc dalībvalsts lūguma, ja tiktu konstatēts, ka ir izpildīti ar kopējo tirgu nesaderīga valsts atbalsta jēdziena elementi, kas paredzēti EKL 87. panta 1. punktā (skat. spriedumu lietā Komisija/EDF, minēts iepriekš, 103. punkts).
- 33 Tādējādi, ja izrādās, ka privātā ieguldītāja kritērijs varētu būt piemērojams, Komisijai ir jālūdz attiecīgajai dalībvalstij tai sniegt visu būtisko informāciju, kas tai ļauj pārbaudīt, vai šī kritērija piemērojamības un piemērošanas nosacījumi ir izpildīti, un tā var atteikties pārbaudīt šādu informāciju tikai tad, ja iesniegtie pierādījumi ir savākti pēc lēmuma veikt attiecīgo ieguldījumu pieņemšanas (skat. spriedumu lietā Komisija/EDF, minēts iepriekš, 104. punkts).
- 34 Šīs judikatūras piemērošanu nevar apdraudēt fakts, ka attiecīgajā gadījumā tiek izskatīta privātā ieguldītāja kritērija piemērojamība tādu vērtspapīru izpirkšanas nosacījumu grozījumiem, kas iegādāti, izmantojot valsts atbalstu.
- 35 Tādējādi, kā to savu secinājumu 41. punktā ir uzsvērusi ģenerālvokāte, jebkurš vērtspapīru turētājs neatkarīgi no skaita un veida var vēlēties vai vienoties mainīt to izpirkšanas nosacījumus. Tāpēc ir loģiski salīdzināt valsts rīcību attiecībā uz minēto ar iespējama privātā ieguldītāja rīcību līdzīgā situācijā.
- 36 Šajā salīdzinājumā noteicošais ir tas, vai kapitālieguldījuma atmaksas nosacījumu grozījumi atbilda ekonomiskās racionalitātes kritērijam tā, ka privātais ieguldītājs arī var pieņemt šādus grozījumus, jo īpaši, paaugstinot iespējas saņemt šī ieguldījuma atmaksu.
- 37 Šajos apstākļos Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstrīdētā sprieduma 99. punktā nolemjot, ka Komisija nevarēja nepildīt savu pienākumu izvērtēt atmaksāšanas nosacījumu grozīšanas ekonomisko racionalitāti saistībā ar privātā ieguldītāja kritēriju vienīgi tādēļ, ka kapitālieguldījums, kas ir jāatmaksā, jau pats par sevi ir valsts atbalsts. Tādējādi ir pareizi secināts, ka vienīgi pēc šāda vērtējuma Komisija var secināt, vai ir piešķirta papildu priekšrocība EKL 87. panta 1. punkta nozīmē vai nav.
- 38 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini novērtējusi ieņēmumu zaudējumus, kuri dalībvalstij esot radušies grozīto atmaksas nosacījumu dēļ

Lietas dalībnieku argumenti

- 39 Saskaņā ar Komisijas teikto Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka pat tad, ja Komisija būtu varējusi secināt, ka pēc atmaksas nosacījumu grozīšanas Nīderlandes Karaliste nav guvusi peļņu, tā nav pareizi noteikusi šīs apgalvotās negūtās peļņas apmēru, jo tā nav ņēmusi vērā atmaksāšanas nosacījumu grozīšanas kupona, kurā ietilpst uzkrātie procenti, samaksāšanu, kas atbilstoši grozītajiem noteikumiem bija kļuvusi obligāta un beznosacījumu.

- 40 Nīderlandes Karaliste un *ING* uzskata, ka tas ir jautājums, kuram nepieciešams faktu izvērtējums, ko nevar izskatīt apelācijas sūdzības ietvaros.

Tiesas vērtējums

- 41 Ar savu otro pamatu Komisija būtībā kritizē analīzi *de facto*, ko Vispārējā tiesa ir īstenojusi apstrīdētā sprieduma 126.–142. punktā attiecībā uz kapitālieguldījuma atmaksas nosacījumu grozījumiem.
- 42 Apstrīdētā sprieduma 135. punktā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka pēc atmaksāšanas nosacījumu grozīšanas kupona, kurā ietilpst uzkrātie procenti pirmstermiņa atmaksāšanas laikā, samaksāšana vairs nebija atkarīga – kā tas bija saskaņā ar sākotnējiem nosacījumiem – no dividendes izmaksāšanas sākotnējiem akcionāriem.
- 43 Turpretī Komisija ir secinājusi, ka saskaņā ar sākotnējiem atmaksas nosacījumiem *ING* bija Nīderlandes Karalistei jāmaksā uzkrātie procenti brīdī, kad tā atmaksāja kapitāla ieguldījumu.
- 44 Kā to savu secinājumu 47. punktā ir norādījusi arī ģenerāladvokāte – izvērtēt argumentu par to, vai grozītie atmaksas nosacījumi tika pareizi vai nepareizi izklāstīti pārskatītajā pārstrukturēšanas plānā, un par to, cik lielā mērā tie drīkstēja atšķirties no sākotnējiem nosacījumiem, izvērtēšana apelācijas tiesvedības laikā neietilpst šīs tiesas kompetencē.
- 45 Turklāt atbilstoši LESD 256. panta 1. punktam un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmajai daļai apelācijas sūdzības var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi tikai Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt atbilstošos faktus, kā arī novērtēt pierādījumus. Šo faktu un šo pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas tiesvedībā.
- 46 Tā kā Komisija nav konstatējusi faktu sagrozīšanu, no minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

Par trešo pamatu, ar kuru apgalvots, ka Vispārējā tiesa pieļāvusi kļūdu, jo tai neesot bijušas tiesības pilnībā atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmo daļu

Lietas dalībnieku argumenti

- 47 Komisija norāda, ka pat tad, ja tā kļūdaini uzskatījusi grozītos atmaksas nosacījumus par valsts atbalstu vai noteikusi atbalsta summas apmēru, ko tā izdarīja, Vispārējai tiesai nebija tiesību pilnībā atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmo daļu.
- 48 Tādējādi, zinot, ka, pirmkārt, Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmajā daļā minētais pārstrukturēšanas atbalsts neparedz nošķirt dažādos šī atbalsta elementus un ka, otrkārt, minētajā lēmumā noteikto valsts atbalsta, kas saistīts ar kapitālieguldījumu un ar pasākumu attiecībā uz samazinātās vērtības aktīviem, kvalifikāciju Vispārējā tiesa nav apstrīdējusi, Komisija uzskata, ka pēdējā minētā ir pārkāpusi samērīguma principu, pilnībā atceļot minētā 2. panta pirmo daļu.
- 49 Komisija arī apgalvo, ka katrā ziņā Vispārējā tiesa nevarēja atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmo daļu, jo šajā normā bija tikai apstiprinoši akti.

50 Nīderlandes Karaliste un *ING* uzskata, ka Vispārējai tiesai nebija citas izvēles, kā pilnībā atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmo daļu, jo šajā normā bija ietverta tikai vispārīga atsauce uz “pārstrukturēšanas atbalstu”, kurš bija daļa no iespējamā atbalsta, kas radās, grozot atmaksas nosacījumus. Tādējādi Vispārējā tiesa nolēma, ka šī grozījuma izvērtēšana nevar tikt atdalīta no citām tiesību akta daļām.

Tiesas vērtējums

51 Lai lemtu par šī pamata pamatotību, ir jāizvērtē, vai Vispārīgā tiesa ir pareizi novērtējusi iespējamās tās kļūdas sekas uz apstrīdētā lēmuma lemjošo daļu, it īpaši uz tā 2. panta pirmo daļu, kura saskaņā ar tiesas teikto bija ietverta šajā lēmumā, jo tā bija secinājusi, ka atmaksas nosacījumu grozījumi attiecībā uz kapitālieguldījumu bija papildu atbalsts.

52 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmās daļas noteikumiem “pārstrukturēšanas atbalsts, ko Nīderlande nodrošina *ING*, uzskatāms par valsts atbalstu [..]”.

53 Atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, Komisija ir precizējusi, ka apstrīdētajā lēmumā paredzētais atbalsts EUR 17 miljardu apmērā bija: pirmkārt, atbalsta summa saistībā ar kapitālieguldījumu, t.i., EUR 10 miljardi, otrkārt, atbalsta summa saistībā ar atmaksāšanas nosacījumu grozījumu, t.i., aptuveni EUR 2 miljardi, un, treškārt, atbalsta summa saistībā ar pasākumu par pazeminātās vērtības aktīviem, t.i., EUR 5 miljardi.

54 Tādējādi Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 152. punktā ir pamatoti secinājusi, ka papildu atbalsts, proti, tas, kurš atbilst atmaksas nosacījumu grozījumam, ir apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmajā daļā, kurā netiek nošķirti šī atbalsta dažādie elementi, paredzētā “pārstrukturēšanas atbalsta” veidojošs elements.

55 Balstoties uz minēto, Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 153. punktā ir secinājusi, ka, ņemot vērā kļūdas, kas pieļautas apstrīdētajā lēmumā veiktajā papildu atbalsta kvalificēšanā, apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmā daļa ir jāatceļ pilnībā, jo tā ir pamatota ar secinājumu, ka atmaksāšanas nosacījumu grozījums ietver papildu atbalstu aptuveni EUR 2 miljardu apmērā.

56 Komisija būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav tikai daļēji atcēlusi apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmo daļu. Saskaņā ar tās teikto faktiski šāda atcelšana bija iespējama, jo tāda atbalsta pasākuma izvērtēšana, kas saistīts ar atmaksas nosacījumu grozīšanu, bija jānošķir no citu pārstrukturēšanas atbalsta elementu izvērtējuma.

57 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta daļēja atcelšana ir iespējama tikai, ciktāl elementi, kurus lūdz atcelt, ir nodalāmi no pārējā tiesību akta. Šī prasība attiecībā uz nodalīšanu nav izpildīta, ja tiesību akta daļējas atcelšanas rezultātā tiek grozīta šī akta būtība (2005. gada 24. maija spriedums lietā C-244/03 Francija/Parlaments un Padome, Krājums, I-4021. lpp., 12. un 13. punkts, kā arī 2012. gada 6. decembra spriedums lietā C-441/11 P Komisija/*Verhuizingen Coppens*, 38. punkts).

58 Tomēr konkrētajā gadījumā daļējas apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmās daļas atcelšanas rezultātā tiktu grozīta tā būtība, ņemot vērā to, ka nav iespējams noteikt papildu atbalsta precīzo apmēru.

59 Tādējādi apstrīdētā lēmuma 34. apsvērumā Komisija ir secinājusi, ka kapitālieguldījuma atmaksas nosacījumu grozījums *ING* radītu papildu ieguvumus no EUR 1,7 līdz EUR 2,2 miljardiem atkarībā no *ING* akciju tirgus cenas.

- 60 Turpreti Vispārīgā tiesa apstrīdētā sprieduma 140. punktā ir lēmusi, ka, pieņemot, ka Komisijas īstenotā papildu atbalsta kvalifikācija ir pareiza, negūtā peļņa, ko piedzīvojusi Nīderlandes valsts atmaksāšanas nosacījumu grozījumu dēļ, nevar būt aptuveni EUR 2 miljardu apmērā, bet gan summa, kas noteikti ir mazāka proporcionāli procentiem, kas uzkrājušies atmaksāšanas brīdī.
- 61 Tomēr, balstoties uz kopējo apmēru EUR 17 miljardi, Komisija secināja, ka *ING* pārstrukturēšanas atbalsts bija 5 % no *ING* bankas *RWA* (riskā svērtajiem aktīviem). Turklāt, izmantojot tikai šo 5 % *RWA* robežu kā atbalsta apmēra rādītāju, Komisija apstrīdētā lēmuma 141. punktā ir secinājusi, ka *ING* ir ieguvusi “ievērojamu garantiju summu”.
- 62 Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 154. un 156. punktā ir secinājusi, ka papildu atbalsts ir arī Komisijas novērtējuma sastāvdaļa, kad tā pauž savu viedokli par atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu, it īpaši par saistību līmeņa noteikšanu, kurš nepieciešams, lai atbalstu atzītu par saderīgu.
- 63 Attiecībā uz pēdējo minēto Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 158. punktā ir precizējusi, ka no apstrīdētā lēmuma skaidri izriet, ka Komisija ir izskatījusi jautājumu par kompensējošo mehānismu apmēru saistībā ar sekām, ko rada restrukturēšanas atbalsts, kurš sastāv no atbalsta saistībā ar kapitālieguldījumu, atbalsta saistībā ar atmaksāšanas nosacījumu grozījumu un atbalsta saistībā ar pasākumu par pazeminātas vērtības aktīviem, t.i., saistībā ar atbalstu, kura kopējā summa ir EUR 17 miljardi.
- 64 Tādējādi Vispārējā tiesa ir pamatoti konstatējusi, ka nav iespējams nošķirt papildu atbalstu no rezolutīvās daļas un attiecīgā pamatojuma.
- 65 Turklāt Komisija apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmo daļu nevar atcelt, jo šī norma ir tikai sākotnējo lēmumu apstiprinošs akts.
- 66 Saistībā ar minēto no sākotnējā lēmuma izriet, ka Komisija ir atļāvusi “Nīderlandes valstij iegādāties *ING* vērtspapīrus” kā “ārkārtas pasākumu, ņemot vērā finanšu krīzi, uz 6 mēnešiem”. Šī termiņa beigās konkrētais pasākums bija jāpārskata.
- 67 Tādējādi tas ir pagaidu pasākums, kuru pamatoja izņēmuma apstākļi un kura spēkā esamība bija atkarīga no Nīderlandes atbildīgo iestāžu spējas uzrādīt plānu attiecībā uz *ING* ilglaicīgu spēju darboties. Ja šāds plāns tiktu iesniegts, šis pasākums automātiski tiktu pagarināts līdz brīdim, kad Komisija pieņemtu lēmumu par šo plānu.
- 68 Turklāt sākotnējā lēmuma priekšmets bija tikai atbalsta pasākums, kas attiecās uz kapitālieguldījumu EUR 10 miljardu apmērā, un tajā nebija iekļauta neviens atsauce uz citiem pasākumiem, kas attiecās uz papildu atbalstu un samazināto vērtību aktīviem.
- 69 Lai arī saskaņā ar Tiesas judikatūru apstiprinošs akts nevar būt prasības atcelt tiesību aktu priekšmets (it īpaši skat. 2004. gada 9. decembra spriedumu lietā C-123/03 P Komisija/*Greencore*, Krājums, I-11647. lpp., 39. punkts), Tiesa tomēr ir arī lēmusi, ka akts, kurā salīdzinājumā ar agrāko tiesību aktu nav ietverts neviens jauns apstākļi, ir tikai šo agrāko aktu apstiprinošs akts (skat. 1980. gada 10. decembra spriedumu lietā 23/80 *Grasselli*/Komisija, *Recueil*, 3709. lpp., 18. punkts, un 2006. gada 14. septembra spriedumu lietā C-417/05 P Komisija/*Fernández Gómez*, Krājums, I-8481. lpp., 46. punkts).
- 70 Apstiprinot kopējo *ING* restrukturēšanas atbalstu, kurš ietver trīs atbalsta pasākumus un kura apmērs sasniedz EUR 17 miljardus, apstrīdētajā lēmumā nav apstiprināts tas, kas tika apstiprināts sākotnējā lēmumā.

- 71 Sākotnējā tikai viena atbalsta pasākuma izskatīšana, kas īstenota īpašā pasaules finanšu krīzes situācijā, kura rada pienākumu pieņemt steidzamus pasākumus, nevar atbilst tādiem pašiem kritērijiem, kā tie, kuriem jābūt galīgajā lēmumā par trīs ievērojami lielāka apmēra atbalsta pasākumu saderīgumu ar iekšējo tirgu.
- 72 Tādējādi apstrīdētais lēmums, salīdzinot ar sākotnējo lēmumu, ietver vairākus jaunus elementus, kas rada šķērsli tā kvalificēšanai par “apstiprinošu tiesību aktu”.
- 73 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu, ar kuru ir apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka apstrīdētā lēmuma 2. punkta otrā daļa ir nelikumīga, jo Komisija kļūdaini esot kvalificējusi grozītos atmaksas nosacījumus par “valsts atbalstu”

Lietas dalībnieku argumenti

- 74 Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, konstatējot kļūdu, kas ietekmēja tās papildu atbalsta izvērtējumu, ir izdarījusi secinājumu, ka pastāv ietekme uz saistībām, kas nepieciešamas, lai restrukturēšanas atbalstu varētu atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Tādējādi Vispārējā tiesa būtu pieļāvusi kļūdu, nosprieždama, ka tad, kad atbalsts, kas attiecas uz grozītajiem atmaksas nosacījumiem, bija pārvērtēts, Nīderlandes atbildīgo iestāžu ierosinātās saistības, iespējams, pārsniedza minimumu, kas nepieciešams, lai atzītu *ING* piešķirto atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu.
- 75 Saistībā ar minēto Komisija norāda, ka tai nebija tiesību noraidīt dalībvalsts ierosinātās saistības saistībā ar paziņoto pasākumu, pamatojot, ka tās pārsniedz vajadzīgo, lai atzītu valsts atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu. Saskaņā ar Komisijas teikto, tā kā Nīderlandes Karalistes ierosinātās saistības ir pietiekamas, lai kopumā atzītu par saderīgu kapitālieguldījumu – pasākumu attiecībā uz samazināto vērtību aktīviem un atmaksas nosacījumu grozījumus –, tās ir pietiekamas, lai atzītu par saderīgiem divus no minētajiem pasākumiem.
- 76 Nīderlandes Karaliste un *ING*, kuras šajā ziņā atbalsta *DNB*, atgādina, ka, ja tās ir piedāvājušas aplūkotās saistības, tas ir noticis tāpēc, ka Komisija ir norādījusi, ka tā nepieņems labvēlīgu lēmumu, ja nebūs piedāvāti šie minimālie kompensējošie pasākumi. Tāpēc Komisija nevar izlikties, ka tai minētās saistības nevar piedēvēt.

Tiesas vērtējums

- 77 Vispirms – kā to savu secinājumu 64. punktā arī ir norādījusi ģenerāladvokāte – ir jāapsver tas, ka no administratīvās procedūras, kuras rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, atspoguļojuma, ko Vispārīgā tiesa ir veikusi pārsūdzētā sprieduma 9.–37. punktā, izriet, ka Komisija vairākkārt norādīja uz tiem pasākumiem, ko tā uzskatīja par nepieciešamiem, un uzsvēra, ka restrukturēšanas plāns bez šiem pasākumiem netiks apstiprināts.
- 78 Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 14. punktā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka 2009. gada 24. aprīlī notika sanāksme starp Komisiju, Nīderlandes Karalisti, *ING* un *DNB*, kurā Komisija norādīja, ka konkrētie atbalsta pasākumi “netiks apstiprināti”, ja *ING* nevēlas “akceptēt ievērojamus pasākumus restrukturēšanas jomā, lai atjaunotu savu dzīvotspēju un samazinātu konkurences kropļojumus”.
- 79 Tāpat Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 29. punktā konstatēja, ka 2009. gada 12. oktobrī *ING* iesniedza Komisijai citu restrukturēšanas plānu, kurā “vairākas reizes norādīts uz Komisijas locekļa, kas ir atbildīgs par konkurenci, piedāvājumiem, kuri izklāstīti 2009. gada 6. oktobra elektroniskā pasta vēstulē. Konkrētāk, šajā plānā ir paredzētas vairākas cesijas, kuru rezultātā *ING* bilance tiek samazināta

par 45 %, proti, gandrīz trīs reizes vairāk, nekā bija piedāvāts 2009. gada 12. maijā iesniegtajā restrukturēšanas plānā, kā arī paredzēts atsavināšanas aizliegums un rīcības saistības, kā to pieprasījusi Komisija.”

- 80 No šī faktu izvērtējuma izriet, ka atšķirībā no Komisijas apgalvotā apstrīdētā lēmuma II pielikumā izklāstītās saistības nav vienkāršs Nīderlandes Karalistes un *ING* vienpusēju ierosinājumu rezultāts, no kuriem Komisija būtu norobežojusies. Vispārējā tiesa secināja, ka tieši otrādi – konkrētās saistības lielā mērā ir radušās no prasībām, ko Komisija Nīderlandes Karalistei un *ING* ir izvirzījusi administratīvās procedūras laikā.
- 81 Šajos apstākļos Komisijas šajā pamatā ietvertais apgalvojums, saskaņā ar kuru tā nevarēja ietekmēt Nīderlandes Karalistes un *ING* piedāvātās saistības, ir pretrunā Vispārējās tiesas konstatētajiem faktiem.
- 82 Šī pamata analīze būtībā ietver arī jaunu izskatāmo faktu izvērtējumu. Bet, tā kā Komisija nav apgalvojusi, ka Vispārējā tiesa tos ir sagrozījusi, un, ņemot vērā šī sprieduma 45. punktā izklāstītos iemeslus, šādu vērtējumu veikt nav Tiesas kompetencē, izskatot apelācijas sūdzību.
- 83 Līdz ar to ceturtais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

Par piekto pamatu, ar kuru ir apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir lēmusi “ultra petita”

Lietas dalībnieku argumenti

- 84 Komisija norādīja, ka Nīderlandes Karalistes un *ING* iesniegtajos prasības pieteikumos, konkrēti saistībā ar lietu T-29/10 un T-33/10, nav lūguma atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta otro daļu, kā arī tā pielikumu. Atceldama šīs normas, Vispārējā tiesa prettiesiski paplašināja tajā celtās prasības piemērojamību un tādējādi tā ir lēmusi *ultra petita*.
- 85 Nīderlandes Karaliste un *ING* apstrīd šo secinājumu.

Tiesas vērtējums

- 86 Vispirms ir jānorāda, ka ar savu pirmo pamatu lietā T-33/10 *ING* lūdza Vispārējai tiesai atcelt apstrīdēto lēmumu, jo tā uzskatīja, ka vienošanās “*CTI* grozījums ir kvalificēts kā (papildu) valsts atbalsts”.
- 87 Tomēr no *ING* Vispārējā tiesā celtās prasības atcelt tiesību aktu izriet, ka, pirmkārt, “*CTI* konvencija” atbilst vienošanās, kas noslēgta starp *ING* un Nīderlandes Karalisti, kuras priekšmets ir EUR 10 miljardu kapitāla *CTI* (*Core Tier 1*) [pirmā līmeņa pamatkapitāls] iepludināšana, [noteikumiem] un, otrkārt, šīs konvencijas grozījumi ir ietverti kapitālieguldījuma atmaksas nosacījumu grozījumos.
- 88 No minētā izriet, ka ar savu pirmo pamatu *ING* lūdza Vispārējai tiesai atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzskatīts, ka konkrētais grozījums ietver papildu atbalstu. Tādējādi šajā secinājumā nav paredzēts konkrēts apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas pants vai daļa.
- 89 Turklāt apstrīdētā sprieduma 147. punktā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka “savu prasījumu pirmajā daļā *ING* būtībā lūdz atcelt [apstrīdētā] lēmuma 2. panta pirmo daļu un 2. panta otro daļu, kā arī šī lēmuma II pielikumu, ciktāl Komisija ir uzskatījusi, ka atmaksas nosacījumu grozījums ietver papildu atbalstu līdz EUR 2 miljardiem”.

- 90 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Komisijas izvirzītajam pamatam par to, ka, atceļot apstrīdētā lēmuma 2. panta otro daļu, kā arī šī lēmuma II pielikumu, Vispārējā tiesa lēma *ultra petita*, nevar piekrist.
- 91 Tādējādi piektais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par sesto pamatu, ar kuru ir pakārtoti apgalvots, ka Vispārējai tiesai, ja tai pamatoti esot bijis jāatceļ apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmā un otrā daļa, bija jāatceļ arī šī 2. panta trešā daļa

Lietas dalībnieku argumenti

- 92 Komisija norāda, ka sākotnējā lēmuma 30. apsvērumā bija ietverts Nīderlandes Karalistes un *ING* pienākums, ka otrā minētā ierobežos savas bilances vērtības pieaugumu, lai ierobežotu konkurences kropļošanu, kas varētu rasties no kapitālieguldījuma. Tomēr, ņemot vērā saistības, uz kurām balstās apstrīdētajā lēmumā ietvertais secinājums par atbalsta saderīgumu ar iekšējo tirgu, Komisija šī lēmuma 2. panta trešajā daļā ir nolēmusi atcelt *ING* bilances palielināšanas pagaidu ierobežojumu.
- 93 Saskaņā ar Komisijas teikto, ja Vispārējā tiesa rīkojās pareizi, atceldama vērtējumu un saistības, uz kurām balstās apstrīdētā lēmuma 2. panta otrā daļa un tā II pielikums, *ING* nevajadzēja atbrīvot no bilances vērtības pieauguma ierobežojuma, kas uz to attiecās pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Tādējādi secinājums, ka atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, ņemot vērā apstrīdētā lēmuma II pielikumā sīki izklāstītās saistības un bilances vērtības pieauguma ierobežojuma atcelšanu, veido nedalāmu kopumu.
- 94 Nīderlandes Karaliste norādīja, ka jautājums par to, vai apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmās un otrās daļas atcelšanas gadījumā ir jāatceļ arī 2. panta trešā daļa, rada nepieciešamību veikt izvērtēšanu pēc būtības, ko Vispārējā tiesa nedrīkstēja darīt, ja vien tai nebija lūgts to darīt. Saskaņā ar Nīderlandes Karalistes teikto Tiesa nevar veikt šo izvērtējumu apelācijas tiesvedībā, tajā ir ietverta nepieciešamība izvērtēt faktus.
- 95 *ING* uzskata, ka šis pamats ir acīmredzami nepieņemams, jo Komisija šādu prasījumu nav izvirzījusi Vispārējā tiesā un tā to nevar darīt šobrīd.

Tiesas vērtējums

- 96 Izvirzīdama šo pamatu, Komisija būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pēc savas ierosmes pēc apstrīdētā lēmuma 2. panta pirmās un otrās daļas atcelšanas nav izvirzījusi pamatu par šī panta trešās daļas atcelšanu.
- 97 Saistībā ar minēto ir jākonstatē, ka, tā kā Komisijas izvirzītais jautājums nevar tikt uzskatīts par tādu, kas attiecas uz sabiedrisko kārtību, Vispārējā tiesa nevar pēc savas ierosmes veikt izvērtējumu, citādi tā lemtu *ultra petita* (šajā ziņā skat. 2006. gada 1. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-442/03 P un C-471/03 P *P & O European Ferries (Vizcaya)* un *Diputación Foral de Vizcaya*/Komisija, Krājums, I-4845. lpp., 45. punkts, kā arī 2013. gada 10. decembra spriedumu lietā C-272/12 P Komisija/Īrija u.c., 28. punkts).
- 98 No minētā izriet, ka šis pamats ir jānoraida kā nepieņemams.
- 99 Tā kā nevienu no Komisijas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītajiem sešiem pamatiem nav iespējams apmierināt, apelācijas sūdzība ir noraidāma pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 100 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs.
- 101 Tā kā spriedums Komisijai ir nelabvēlīgs un Nīderlandes Karaliste un *ING* ir prasījušas piespriest tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 102 Atbilstoši minētā reglamenta 140. panta 1. punktam, kas ir arī piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, ir jālemj, ka *DNB* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) **Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**
- 3) ***Nederlandsche Bank NV* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

[Paraksti]